

Isus cel real e comoara de mare preț

„Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu o comoară ascunsă într-o țarină. Omul care o găsește, o ascunde; și, de bucuria ei, se duce și vinde tot ce are, și cumpără țarina aceea. Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără.”
(Matei 13:44-46)

Domnul Isus ne spune aici două pilde scurte, dar legate între ele, despre Împărăția lui Dumnezeu. Sunt doi oameni prezentați în aceste două pilde. Unul dintre ei găsește din întâmplare o comoară într-un pământ – și se duce să vândă tot ce are ca să cumpere acel pământ ce conține comoara. Sunt oameni care nu caută împărăția și care dau peste ea când nu se așteaptă. Dar, când dau peste ea, valoarea ei îi face să facă tot ce depinde de ei ca să pună mâna pe ea. În cealaltă pildă avem un om care caută mărgăritare, un negustor cu bani, care a cumpărat alte mărgăritare înainte. Și, când găsește acest mărgăritar de mare preț, și el se duce să vândă tot ce are ca să dobândească acel mărgăritar. Există oameni care sunt în căutare și care găsesc împărăția lui Dumnezeu. Lucrul acesta nu e contrazis de învățătura Scripturii după care Duhul Sfânt e Cel care ia inițiativa în mântuire. Împărăția poate veni în calea unui om care nu o caută, care e legat doar de lucrurile acestei lumi. Duhul Sfânt îi deschide ochii și omul vede și apreciază un lucru pe care nu l-a apreciat înainte. Pe de altă parte, alții caută realități spirituale, caută în filosofii, în religii, ritualuri și dogme – și Duhul Sfânt îi iluminează cu privire la adevărul care este în Hristos.

Ambele pilde, apoi, au în comun prețul extrem de mare a ceea ce descoperă cei doi oameni: o comoară și un mărgăritar pentru care se merită să vinzi tot ce ai ca să le dobândești. Împărăția lui Dumnezeu, Hristosul Împărăției, Împăratul și Mântuitorul, sunt de așa valoare încât orice altceva în lumea aceasta pălește ca valoare. Isus vorbește evreilor în pilde în Matei 13 și le spune că Împărăția a venit prin Persoana Lui. Evreii nu văd, nu cred, nu au ochi să vadă valoarea Persoanei Lui și a mântuirii Lui. Dar, pentru cel care vede, care crede și înțelege, El devine comoara de preț, mărgăritarul de preț, pentru care vor fi gata să lase tot: iudaismul legalist sau bogățiile pământești. El va fi valoros, și pentru cei care dau peste predicarea Lui fără să fi căutat și pentru cei care au tot căutat o viață întreagă răspunsuri în religia vremii. El va deveni cel mai important lucru, Persoana care va redefini prioritățile din viețile lor, care va răsturna valorile din viețile lor.

Apoi, pilda ne vorbește despre prețul plătit. Indiferent cum au descoperit comoara sau mărgăritarul, în urma căutării sau nu, ceea ce au descoperit i-a costat tot ce au avut.

Isus le spune că descoperirea Împărăției lui Dumnezeu în Persoana, lucrarea și predicarea Lui îi va costa pe evrei totul. Isus nu va putea fi adăugat religiei lor. Ci ei vor trebui să renunțe la căile lor de a căuta mântuirea și vor trebui să accepte calea Lui de

mântuire. Nu vor putea să se mai bazeze pe mântuirea prin fapte, prin ritualuri la templu, prin jertfe și preoți, ci vor trebui să accepte pretențiile Lui de a fi Mesia și vor trebui să renunțe la orice altă idee legată de mântuire. Apoi, vor trebui să renunțe la orice altă dedicare. Hristos cere întreaga inimă, întreaga viață. Nu acceptă să împartă inima lor sau viața lor cu alte lucruri – fie ele lucrurile lumii acesteia, păcate ascunse, carieră, familie sau orice alte priorități greșite. Mântuirea Lui înseamnă că El este Domnul și că ei sunt robii care Îl urmează unde vrea El. Când a venit tânărul bogat la El, tânărul a crezut că se poate recomanda Împărăției lui Dumnezeu, dar Isus i-a arătat că nu era gata să renunțe la toate și să Îl urmeze pe Isus în termenii stabiliți de El. Pentru tânărul bogat, Isus și Împărăția Lui nu erau comoara de mare preț pentru care să se merite să renunțe la averea sa.

Cei care vin la El și Îl urmează trebuie să se lepede de sine, să-și ia crucea (să moară față de planurile și agenda lor) și să-L urmeze. Cei care nu au fost gata să-L accepte și să-L urmeze în acest fel au demonstrat că nu au văzut în El comoara sau mărgăritarul de mare preț. Ceea ce aveau ei, lucrurile la care țineau și care îi despărțea de Isus, erau mai importante, mai de preț decât El. Căci nu aveau ochi să vadă comoara adevărată. Și evangheliile sunt pline de oameni care nu au fost gata să plătească prețul.

Și acum ajungem la o problemă foarte importantă și delicată: am văzut că Isus e comoara cea mare și mărgăritarul de mare preț, El, Regele Împărăției. Întrebarea se pune acum: care Isus? Căci nu orice Isus (și nu orice Împărăție) sunt comoara. Un Isus – rod al imaginației oamenilor – care nu e Isus al Bibliei, Isus cel real – nu e comoara de preț. Multe biserici – și nici nu are rost să vorbim de bisericile liberale sau de cele care au tot felul de învățături eretice – ci dintre cele evanghelice – au un altfel de Isus decât cel al Bibliei, cel real.

Ce vreau să spun prin aceasta?

De exemplu, un Isus care îi mântuiește pe oameni, dar care nu îi poate păstra în har și care îi pierde pe frații Lui – nu este Isus al Bibliei – și nu e Isus care este acum la dreapta lui Dumnezeu. Un Isus care pierde din mâna Lui sufletele celor mântuiți (vezi Ioan 10:28) nu e Isus al Bibliei. Un Isus care nu dă viață în mod eficace oamenilor, ci care are nevoie ca oamenii să Îl aleagă înainte, nu e Isus al Bibliei. Un Isus care nu se bucură de faptul că Tatăl a ascuns adevărul de unii și că l-a descoperit altora (vezi Matei 11:25-27), nu e Isus al Bibliei. Un Isus care nu are dreptul să-L descopere pe Tatăl doar cui dorește El (Matei 11:27) nu e Isus care e viu în vecii vecilor. Un Isus care a murit pentru toți oamenii, chiar și pentru Iuda, pentru canaaniți, pentru aztecii care au pierit în păcatele lor, nu e Isus al Bibliei – Acesta a murit doar pentru cei pe care I i-a dat Tatăl. Un Isus care poartă mânia lui Dumnezeu și în locul celor care vor purta și ei înșiși mânia lui Dumnezeu o veșnicie în iad (astfel că Dumnezeu pedepsește de două ori același păcat, o dată în Isus, a doua oară în cei pierduți), un astfel de Isus nu e Isus al Bibliei. Un Isus care nu e absolut suveran în mântuire nu e Isus al Bibliei și nu e Isus care e viu în vecii vecilor și care stă acum la dreapta lui Dumnezeu. Un Isus care a murit pentru oameni și care stă acum în cer așteptând și sperând că Îl vor accepta oamenii, care se roagă de oameni să-L accepte, care riscă să-I rămână cerul slab populat dacă oamenii nu vor avea „bunăvoința” să vină la El – acesta nu e Isus cel adevărat. Isus a murit și mântuiește cu adevărat, în mod eficace, pe cei pentru care a murit, pe care I i-a dat Tatăl.

Ei bine, un Isus inventat de oameni nu e comoara și mărgăritarul de preț de care vorbește Matei 13:44-46! Doar Isus cel real, cel din Scripturi, cel care e acum la dreapta

Tatălui, cel care e Domn al Domnilor și Rege al Regilor – El e comoara cea mare și mărgăritarul de mare preț.

Trebuie să-L lăsăm pe Dumnezeu să fie Dumnezeu și pe Isus să fie Isus. Biblia e cea care Îl definește pe Isus, nu dorințele oamenilor, nu arminienii sau alții care nu suportă un Isus ca cel descris în evangheliile, care nu suportă anumite aspecte ale Persoanei Sale și ale lucrării Sale!

Numai Isus cel real, prezentat pe paginile Scripturii – numai El e comoara cea mare și mărgăritarul de preț. Ne mirăm de ce sunt bisericile evanghelice așa cum sunt? De ce botezăm oameni care pleacă după câteva săptămâni sau luni înapoi în lume? Sau care rămân, dar în viața cărora se vede clar că nu au cu lucrurile spirituale nici în clin, nici în mână? Din cauză că botezăm atâția oameni nemântuiți! Acestora li s-a prezentat un Isus fals, o mântuire falsă, pretenții nebiblice ale lui Isus. Și ei au venit... și au ajuns la un Isus inventat – dar nu la Isus cel real, nu la Dumnezeu și nu la mântuire!

Isus cel real, cel viu, cel prezentat pe paginile Scripturii – El e Cel care îi confruntă pe oameni în mod real cu pretențiile Lui, cu adevărul despre Persoana Lui, despre mântuirea Lui. El îi oprește pe oameni pe calea lor, ca pe Saul pe drumul Damascului, și li se descoperă – și celor care nu L-au căutat și care sunt surprinși de această întâlnire – și celor care au căutat o viață întreagă, în religii, în ritualuri, chiar în biserici evanghelice poate (unde au dat peste acel Isus nebiblic) – și îi surprinde și pe aceștia. Duhul Sfânt le deschide ochii și oamenii ajung să Îl vadă cu adevărat așa cum e, cine e. Și atunci, când văd măreția Dumnezeului real, când văd Persoana și mântuirea acestui Isus real, al lui Isus cel viu, prezentat în Scripturi, când văd Împărăția Lui, atunci ei înțeleg că, da, aceasta e comoara cea extraordinară de mare, acesta e mărgăritarul extrem de scump – și că această întâlnire, urmare și supunere le pretinde tot ce au, întreaga inimă, întreaga viață.

Această întâlnire, această descoperire, această deschidere a ochilor, această iluminare îi face să fie oamenii care se duc și vând tot ce au, care Îl acceptă pe El în termenii stabiliți de El – care acceptă nu un Isus fals, distorsionat, ci pe Isus cel viu și suveran.

Ne punem întrebarea: oare câți oameni din bisericile evanghelice se închină unui Isus fals, inventat de ei sau de predicatorii lor, de teologi – și câți slujesc cu adevărat și umblă închinându-se lui Isus cel adevărat, lui Isus cel al Scripturilor!

Și e adevărat, când cineva care a avut până acum un Isus diferit de cel din Scripturi, care nu a înțeles aspecte ale Persoanei sau lucrării Lui, care s-a temut să accepte un asemenea Isus ca cel din evangheliile – atunci când e iluminat omul acesta și când Duhul Sfânt i-L descoperă pe Isus cel glorios de real și de viu, atunci omul acesta înțelege din toată inima lui că El e comoara cea mare și mărgăritarul de mare preț – și urmarea va fi că, prin harul Domnului, Îl va prețui pe acest Isus absolut glorios și se va pleca înaintea Lui, ca Domn al vieții lui, fiind gata să renunțe la tot ce îi cere El, pentru ca El, Isus cel glorios, să fie totul în el.

Avem nevoie de Isus cel real în bisericile noastre!

Bibliografie: punctul de pornire al acestui articol în reprezintă predica lui Sinclair Ferguson - *The sting in His tale: the price is right (Matei 13:44-46)*, de pe SermonAudio.